

هه‌لۆیستی مه‌وله‌وی له‌باره‌ی هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و ئیمامه‌ته‌وه (تویژینه‌وه‌یه‌کی شیکاری و ده‌سفیه)

پ.د. ئاراس محمد صالح
زانکۆی سلیمانی

پێکه‌وتی و ده‌رگرته‌ی تویژینه‌وه‌

پێکه‌وتی و ده‌رگرته‌ی تویژینه‌وه‌

٢٠٢٥/٠٦/٢٢

٢٠٢٤/١٠/١٢

کورتیه‌ی تویژینه‌وه‌:

هه‌لۆیستی مه‌وله‌وی له‌باره‌ی هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و ئیمامه‌ته‌وه
ئهم تویژینه‌وه‌ له‌باره‌ی هه‌لۆیستی شاعیر گه‌وره‌ مه‌وله‌یه‌وه‌ ئه‌دوێ دهرباره‌ی هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌رو (د.خ) شوینکه‌وتوانی و
ئهو کێشه‌ی مەملانییه‌ی که‌وتووته‌ نێوانیان له‌پروژگاری خه‌لافه‌تی عه‌لی کوری ئه‌بوتالییدا، هه‌روه‌ها هه‌لۆیست و جیاوازیان
له‌باره‌ی خه‌لافه‌ت و ئیمامه‌ته‌وه‌و ئهو روداوانه‌ی به‌و هۆیانوه‌ روینداوه‌.
شاعیری به‌هرمه‌ند مه‌وله‌وی له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌دا شاعیریکی به‌رز بووه‌، له‌همان کاتدا زانییه‌کی ئایینی گه‌وره‌ بووه‌، له‌پروژگاری
فه‌قییه‌تیدا سه‌ردانی شاری سنه‌و سنوری میرایه‌تی ئه‌رده‌لانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی کردوو له‌گه‌ڵ مه‌لا شیععه‌کاندا به‌ریه‌که‌وتن و
په‌یڤینیان هه‌بووه‌، هه‌ر ئه‌مه‌ش کاریگه‌ری له‌سه‌ر مه‌وله‌وی هه‌بووه‌ له‌ به‌ر هه‌مه‌ که‌لامیه‌کانیدا ئاماژه‌ی به‌ تێگه‌یشتن و بۆچوونی
خۆی کردووه‌ له‌باره‌ی کێشه‌ی نێوان هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و بابته‌کهانی خه‌لافه‌ت و ئیمامه‌ت لای زانیانی موسلمان.

پێشه‌کی

مه‌وله‌وی وه‌ک شاعیریکی گه‌وره‌و وه‌ک زانییه‌کی ئایینی به‌ توانا، جگه‌ له‌وه‌ی شاعیریکی مه‌زن بووه‌، کۆمه‌لیک به‌ر هه‌می
ئایینی به‌پیزی هه‌یه‌، ئه‌وه‌ی تێبینی ده‌کریت به‌ر هه‌مه‌ ئایینییه‌کانی مه‌وله‌وی زیاتر بابته‌ی زانسته‌ی که‌لام و بابته‌ی عه‌قلیه‌کانی نێو
ئه‌ده‌بیاتی ئیسلامیه‌، ئهم باسانه‌ش هه‌تا ئێستا گرنگی و بایه‌خی زۆریان.
په‌نگدانه‌وه‌ی زۆری بابته‌ی که‌لامیه‌کان لای مه‌وله‌وی جۆریک له‌ کاردانه‌وه‌ی په‌رچه‌کرداری ئه‌و ژینگه‌ کۆمه‌لایه‌تی و ئایینی
و مه‌ز هه‌بیه‌ بووه‌ که‌ مه‌وله‌وی تێکه‌لاوی بووه‌، به‌سه‌ربردنی سالانیه‌کی خۆیندنی له‌ شاری سنه‌و به‌ریه‌که‌وتنی له‌گه‌ڵ
شوینکه‌وتوانی مه‌زه‌بی ئیمامی و دبیه‌ت و موناژه‌کهانی له‌گه‌ڵ زانیانی ئێرانی و جیاوازی بۆچوونیان له‌باره‌ی هاوه‌لان و
شوینکه‌وتوان و کێشه‌ی نێوانیان و بابته‌کهانی ئیمامه‌ته‌وه‌، هه‌موو ئه‌مانه‌ کاریگه‌ری هه‌بووه‌ له‌سه‌ر به‌ر هه‌مه‌کهانی مه‌وله‌وی و
نووسینی له‌باریه‌وه‌.

ئهم تویژینه‌وه‌ هه‌ولیکه‌ بۆ شروقه‌کردنی بۆچوونه‌کانی مه‌وله‌وی له‌باره‌ی هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و ئه‌و جیاوازیانه‌ی که‌ هه‌یه‌
له‌ نێوان زانیان ئه‌هلی سونه‌ت و شیععه‌دا له‌باریه‌وه‌.

گرنگی تویژینه‌وه‌: بابته‌ی هه‌لۆیست له‌باره‌ی هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و ئیمامه‌ته‌وه‌ وه‌ک به‌شیک له‌ باسه‌ که‌لامیه‌کان که‌ له‌ناو
به‌ر هه‌کهانی مه‌وله‌ویدا په‌نگدانه‌وه‌ی زۆریان هه‌یه‌، هه‌تا ئێستا ئه‌وه‌ندێ تویژه‌ر ئاگادارییه‌تی تویژینه‌وه‌ی زانستیان له‌بارمه‌وه‌
نه‌کراوه‌، ئهم هه‌ولێ هه‌نگاوێکه‌ ئه‌و بۆشاییه‌ پرده‌کاته‌وه‌، هه‌ر ئێره‌شه‌وه‌ گرنگی بابته‌که‌ی زیاتر ده‌رده‌که‌وتیه‌ت که‌ راسته‌وخۆ
په‌یوه‌سته‌ به‌ باسی زانسته‌ی که‌لام و بنه‌مانی ئایینه‌وه‌.

په‌یازی تویژینه‌وه‌: ئهم تویژینه‌وه‌ به‌ په‌یازی و ده‌سفی شیکاری ده‌نووسریته‌.

وشه‌ کلێیه‌کان: هه‌لۆیست، مه‌وله‌وی، هاوه‌لان، شوینکه‌وتوان، ئیمامه‌ت.

ده‌ستپیک

کورتیه‌ک له‌بارهی ڕموشی زانستی و ناینبه‌وه له ڕۆژگاری مه‌وله‌وی دا

مه‌لا عه‌بدولرحیمی مه‌وله‌وی (١٨٠٦-١٨٨٢) له ژینگه‌یه‌کی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی ناینبدا وه‌هادا گه‌وره‌ بووه‌و گه‌شه‌ی کردووه‌، که ململانیی مه‌زه‌به‌ی له‌ ناوچه‌که‌دا ڕه‌نگدانوه‌ی هه‌بووه‌، به‌شیک زوری ژبانی فه‌قییه‌تی و خویندنی مه‌وله‌وی له‌ ڕۆژه‌لات و له‌ شاری سنه‌دا بووه‌، له‌ ڕۆژگاردا به‌ کاریگه‌ری می‌رکه‌انی ئه‌رده‌لان و نزیکه‌ له‌ ژینگه‌ی مه‌زه‌به‌ی ئێرانه‌وه‌، له‌ناو شاری سنه‌دا ململانیی مه‌زه‌به‌ی که‌وتووته‌ ناو مزگه‌وت و خویندنگه‌ ئاینبه‌که‌انی ئه‌و شاروه‌ (موده‌ریس، یادی مه‌ردان، ب٢٦٢).

بێگومان فه‌قییه‌کی زیره‌ک و هۆشیاری وه‌ک مه‌وله‌وی له‌و ژینگه‌ ئاینی و زانسته‌یدا گه‌شه‌ی کردووه‌، هه‌ر ئه‌وه‌شه‌ نه‌یانی به‌شیک زور له‌ به‌ره‌مه‌که‌انی مه‌وله‌وی بریتیه‌ له‌ زانسته‌که‌انی که‌لام (المدرس، علماؤنا، ص٢٨٦-٢٨٧). مه‌وله‌وی له‌و به‌ره‌مه‌ به‌ پێزانیه‌دا به‌ تایبه‌تی (العقیده المرضیة) ی چهند به‌شیک ته‌رخانه‌کردووه‌ بۆ باسی هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) و شوێنه‌که‌وتوان و ئه‌و کێشه‌یه‌که‌ی که‌وتووته‌ نێوانیان له‌ ڕۆژگاری خه‌لافه‌تی عه‌لی کوری ئه‌بوئالیب و دواتر، هه‌تا گه‌یشتووته‌ جه‌نگ و به‌ریه‌که‌وتنی چه‌که‌داری (موده‌ریس، عه‌قیده‌ی مه‌رضیة، ل٤٦٥).

له‌ ڕۆژگاری مه‌وله‌یدا شوێنیک وه‌ک ته‌وێله‌ که‌ ناومدی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبندی بووه‌و شیخ عوسمانی سیراجه‌دینی یه‌که‌م رابه‌ری ئه‌و ته‌ریقه‌ته‌ بووه‌ (قه‌رده‌اغی، هه‌لێزارده‌یه‌ک، ل٤-٥). مه‌لا ئه‌حمه‌دی نۆدشه‌یی و مه‌وله‌وی و شیخ عه‌بدولرحمان ئه‌بولوفا‌ی کوری و چهند که‌سیکی تر له‌ سالی (١٢٧١ک-١٨٥٥ز) ناردووه‌ بۆ لای ئه‌مانۆلاخانی کوری خه‌سر موخانی والی ئه‌رده‌لان له‌ سنه‌ که‌ نازناوی (غو‌لام‌شا خان) بووه‌.

مه‌به‌ستی ئه‌و سه‌ردانه‌ بۆ لای والی سنه‌ بۆ باب‌ه‌تیک ئاینی و مه‌زه‌به‌ی بووه‌، ئه‌مانۆلاخانی والی سنه‌ له‌و کاته‌دا چووته‌ سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعه‌، شیخی سیراجه‌دین ئه‌م زانیانه‌ی ناردووه‌ بۆ ئه‌وه‌ی په‌شیمانی بکه‌نه‌وه‌و بگه‌ڕێته‌وه‌ سه‌ر مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سونه‌ت، له‌کاتی چوونیان بۆ سنه‌ له‌لایه‌ن خه‌ڵکه‌که‌وه‌ پێشوازی گه‌رمیان لێکراوه‌و ڕیزی زوریان گرتوون.

له‌و سه‌فه‌ره‌یه‌دا بۆ سنه‌ چهند ڕۆژیک ماونه‌ته‌وه‌و چهند جاریک چاویان به‌ ئه‌مانۆلاخان که‌وتوه‌و گفتوگۆیان کردووه‌ له‌بارهی هه‌ردوو مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سونه‌ت و شیعه‌وه‌، به‌لام ئه‌مانۆلاخان له‌سه‌ر هه‌لوێستی خۆی به‌رده‌وام بووه‌، ئه‌مانیش دوا‌ی چهند ڕۆژیک به‌ دلگه‌رائیه‌کی زۆره‌وه‌ گه‌راونه‌ته‌وه‌ بۆ ته‌وێله‌ (موده‌ریس، یادی مه‌ردان، ب٢٧٠-٣٧١).

هه‌ر له‌بارهی کێشه‌ی مه‌زه‌به‌ی و باب‌ه‌ته‌ که‌لامیه‌که‌نه‌وه‌ مه‌وله‌وی نامه‌یه‌کی درێژی به‌ زمانی فارسی ناردووه‌ بۆ فه‌ره‌اد میرزای والی سنه‌و ئامۆژگاری زوری کردووه‌، له‌نامه‌که‌ی مه‌وله‌ویه‌که‌وه‌ ده‌رده‌که‌وتیت که‌ له‌ وه‌لامی نامه‌یه‌کی فه‌ره‌اد میرزادا نووسرا‌یه‌ت.

له‌م نامه‌یه‌دا مه‌وله‌وی زور نازیانه‌و ڕاشکا‌وانه‌ باسی ئه‌وه‌ی کردووه‌ که‌ ڕێبازی ئه‌هلی سونه‌ت ڕینگای هه‌ق و ڕزگاریه‌، ئامانه‌ی به‌وه‌ کردووه‌ که‌ ئه‌هلی سونه‌ت به‌چاوی ڕێزو گه‌وره‌یه‌وه‌ سه‌یری هه‌موو هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌که‌ن، داوا‌ی له‌ فه‌ره‌اد میرزا کردووه‌ که‌ به‌هیچ جو‌ریک جێو و قسه‌ی ناشیرین به‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر نه‌لێن، چونکه‌ ئه‌و کرده‌وانه‌ پێچه‌وانه‌ی ئیسلامه‌ (موده‌ریس، یادی مه‌ردان، ب٤٥٥).

له‌و نامه‌یه‌وه‌ گه‌وره‌یی و ئازایه‌تی مه‌وله‌وی زیاتر ده‌رده‌که‌وتیت، له‌و ڕۆژگاردا فه‌ره‌اد میرزا والی سنه‌ بووه‌و خاوه‌ن ده‌سه‌لات و هه‌یز بووه‌، له‌ هه‌مان کاته‌دا مامی شا ناصرهدینی قاجار بووه‌، به‌لام مه‌وله‌وی گویی به‌وانه‌ نه‌داوه‌و زور نازیانه‌ به‌رگری له‌ هه‌لوێستی ئاینی خۆی کردووه‌و له‌و پێناو‌شه‌دا له‌ هیچ شتیک نه‌ترسا‌وه‌.

هه‌روه‌ها نامه‌ی ناردووه‌ بۆ موخته‌مه‌دوله‌ فه‌ره‌اد میرزا نووسیوه‌و له‌ نامه‌یه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وتیت که‌ له‌ وه‌لامی نامه‌ی ناوبرا‌دا نووسرا‌یه‌ت، له‌ نامه‌که‌ی مه‌وله‌یدا ئه‌وه‌ ده‌خوێنرێته‌وه‌ که‌ گفتوگۆیه‌کی مه‌زه‌به‌یان هه‌بووه‌و مه‌وله‌وی له‌وباره‌وه‌ ئامۆژگاری کردووه‌ (موده‌ریس، یادی مه‌ردان، ب٤٥٦-٤٥٧).

یه‌کیکی تر له‌و کاربه‌ده‌ستانه‌ی سنوری میرایه‌تی ئه‌رده‌لان که‌ له‌گه‌ڵ مه‌وله‌وی نامه‌گۆڕینه‌وه‌یان هه‌بووه‌و مه‌وله‌وی نامه‌ی بۆ ناردووه‌ حوسامولسه‌لته‌نه‌ی والی کرماشان و مامی ناصرهدینی قاجار بووه‌، ئه‌م کاربه‌ده‌ستانه‌ زانای ئاینی و ئه‌دیب بوون، له‌گه‌ڵ مه‌وله‌یدا گفتوگۆی زانستیان کردووه‌، مه‌وله‌وی وه‌ک زانییه‌کی نازاو خه‌مخۆریکی ئاین هیچ جو‌ره‌ روپامایه‌کی نه‌کردوون و زور ڕاشکا‌وانه‌ هه‌لوێستی ئاینی خۆی پێراگه‌یان‌دوون (موده‌ریس، یادی مه‌ردان، ب٤٥٦).

ئه‌و ژینگه‌ ئاینی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌ی که‌ مه‌وله‌وی تێدا ژیاوه‌ له‌ ڕۆژگاری خۆیدا کاریگه‌ری زوری هه‌بووه‌ له‌سه‌ر هه‌ستی ئاینی ئه‌م شاعیره‌ گه‌وره‌یه‌، بێگومان ئه‌و بارودۆخه‌ ڕه‌نگدانوه‌ی زوری هه‌بووه‌ له‌سه‌ر به‌ره‌مه‌که‌انی ئه‌م زانا خا‌ناسه‌وه‌ له‌ ناستی ئه‌و هه‌یرشانه‌دا بێده‌نگ نه‌بووه‌ که‌ کراوته‌ سه‌ر یارو هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) و به‌ زمانیکه‌ی زانستی وه‌لامی داونه‌ته‌وه‌ (المدرس، علماؤنا ص٢٨٦-٣٨٨).

مه‌له‌وی له دێره هۆنراوه‌یه‌کیدا به راشکاوی ناماژێ به به‌ریه‌که‌هوتنی خۆی له‌گه‌ڵ شیعەکاندا کردووه و مشتومری جیاوازی بیروبۆچوون له‌باره‌ی هاوه‌لان و شوێنکه‌وتوانه‌وه که‌وتووتومه‌ نێوانیان و مکو ئه‌لێت:

شیعه‌یی وتی: به‌ که‌عه‌ی نه‌عه‌هم
تا به‌ئینم له‌عن یه‌زید هه‌ر ده‌که‌م
وتم: به‌ که‌لام هه‌زهدتی (العلیم)
تا به‌رم (محب) هه‌زهدتی (عه‌لی)م

(مه‌له‌وی، عه‌قیده‌ی مه‌رضیه، ص ٤٧٢).

لێره‌دا شاعیر به‌ راشکاوی باسی به‌ریه‌که‌هوتن و مشتومری نێوان خۆی و که‌سیکی شیعه مه‌زه‌هب ده‌کات، شیعه‌که‌ سوێندی خواردووه به‌ که‌عه‌ی پیروژ که هه‌تا به‌ئینی نه‌فره‌ت له‌ یه‌زیدی کۆری مو‌عاویه ده‌کات، مه‌له‌ویش سوێندی خواردووه به‌ قورئانی پیروژ هه‌تا به‌ئینی خۆشه‌ویستی بۆ خه‌لیفه‌ عه‌لی کۆری ئه‌بو‌تالیب هه‌بیت، ئه‌مه‌ش ناماژیه‌ بۆ هه‌له‌ویستی ئه‌ه‌لی سونه‌ت که‌ جیاوازی له‌ نێوان هاوه‌لان و خه‌لیفه‌کانی راشیدیدا ناکه‌ن.

باسی یه‌که‌م

بۆچوونی مه‌له‌وی له‌سه‌ر هاو‌لانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ)

مه‌له‌وی وه‌ک زانایه‌کی ئایینی هه‌له‌ویستی وه‌ک زانایانی ئه‌ه‌لی سونه‌ت به‌رامبه‌ر هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) هه‌له‌ویستیکی هاوسه‌نگه‌ بووه، ئه‌م زانا به‌هره‌مه‌نده‌ خۆشه‌ویستی زۆری بۆ هاوه‌لان هه‌بووه و هه‌موویان به‌ راستگۆ و ده‌ستپاک و ئه‌مین داناهه، هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر لای زانایانی ئه‌ه‌لی سونه‌ت و به‌پێی کتێبه‌ که‌لامیه‌کانیان هه‌موویان راستگۆ و ده‌ستپاک (العدول)، هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) شه‌رفی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ریان و مرگرتووه‌ ئاینیان له‌ خۆدی پیغه‌مبه‌ره‌وه (د.خ) و مرگرتووه (حنبل، فضائل الصحابة، ص ٢٩-٣٠).

هه‌روه‌ها ئه‌و هاو‌لانه قورئانی پیروزیان له پیغه‌مبه‌ره‌وه (د.خ) و مرگرتووه‌ به‌ده‌ستی ئه‌وان ئایه‌ته‌کانی قورئان نووسراوته‌وه له‌ سنگیاندا پارێزراوه، له‌ دوا‌ی کۆچی دوا‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) قورئانیان کۆکردوته‌وه و کردوویان به‌ یه‌ک شێوه نووسین و مه‌صحفه، له‌هه‌مان کاتدا سونه‌تی پیغه‌مبه‌ریان به‌شێوه‌یه‌کی کرده‌یی له پیغه‌مبه‌ر (د.خ) و مرگرتووه، فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) له‌ ده‌می هاوه‌لانه‌وه‌ گیراوته‌وه و گه‌یشته‌وته ده‌ستی زانایان فه‌رموده، هه‌ر لێره‌وه‌ گه‌وره‌یی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر زیاتر ده‌رکه‌وت، واته: ئایینی پیروزی ئیسلام به‌ هه‌ردوو سه‌رچاوه‌یه‌وه به‌ ئه‌مانه‌ته‌وه هاوه‌لان پاراستوویه‌نه گه‌یاندوویه‌نه ده‌ست نه‌مه‌کانی دوا‌ی خۆیان (الطیار، المحرر فی علوم القرآن، ص ١٤٧).

هه‌رومکو مه‌له‌وی فه‌رمویه‌تی:

طه‌عه‌ له‌ نه‌صحاب سه‌ییدی سه‌روه‌ر
طه‌عه‌ له‌ دینه، نیه‌یه‌ باخه‌به‌ر
ئاخه‌ر ئه‌م دینی ئیسلامی پاکه‌
باعیثی چاکه‌ی دنیاو عوقباکه‌
له‌وانه‌وه هات گه‌یشته نیه‌یه‌
به‌وان پاراو بوو ئه‌م زه‌ویی دیه‌
پرواتی ثوقات عودوول نه‌وان
خوداو ره‌سول وان له‌ مه‌دحیاندا
مونگیر وان له‌ (ذم) له‌ قه‌دحیاندا.

(مه‌له‌وی، عه‌قیده‌ی مه‌رضیه، ص ٤٧٤).

واته: ره‌خنه‌گرتن له‌ هاوه‌لان ره‌خنه‌ گرتنه‌ له‌ دین، چونکه ئه‌م دینه‌وه له‌وه گه‌یشته‌وته ده‌ست موس‌لمانانی دوا‌ی خۆیان، ئه‌م دینه‌ی که‌ چاکه‌ی دنیاو قیامه‌تی مرقه‌، هه‌موو هاوه‌لان گیره‌وه‌ی باوه‌ر پێکراون، خواو پیغه‌مبه‌ر (د.خ) ستایشیان کردوون،

کەسێک خوا و پێغمبەر بە چاک و راستگۆ وەسفیان بکات، نێتر خەڵکی خراپ چۆن ڕەخنەیان لێدەگرێت گومان لەسەر دەستپاکیان دروست دەکات، بەشێوەیەکێ تر گومان دروستکردن لەسەر (العدل) ی ھاوێلان، گومان دروستکردنە لەسەر بنەما سەرکێهکانی ئیسلام کە قورئان و سونەتی پێغمبەرە (د.خ)، بە دەقی فەرمودەی پێغمبەر (د.خ) خوشەویستی ھاوێلان بەشێکە لە ئیمان و دزاییەتیان بەشێکە لە کوفرو لە ناین دەرجوون. ھەر بۆیە بابەتی خوشەویستی ھاوێلان چووێتە ناو کتێبەکانی بیروبەرێ ئیسلامە، جگە لەوێ وەک جۆریک لە مەملانێی مەزھەبی کاریگەری ھەبوو لەسەر ئەوێ بکڕێتە بابەتیکی کەلامی (السعدی، ص 205). ھەر ئەوێ پالەنەری ئەوێ کە زانیایەکی گەورە وەک مەولەوی بەشێک لە کتێبەکی (عقیدە مەرضیە) تەرخانکردووە بۆ ڕوونکردنەوی ھەلوێستی ئەھلی سونەت لەبارە ھاوێلانە، ھەر وەک لە سەرمانی ئەو بەشەدا فەرمویتە:

خەیری ئەو دەوات (ذات الکرامة)
فیرقە ھەڵبێیە صەحبی کیرامە
نەوانەن نەوان، چاکیان بناس،
(خیر أمة أخرجت للناس)
نەدەس نەوان کەوت دەرجە قوبوول
ڕەزنامەندی حەق، صوحبەتی ڕەسول
بکە بە چاوی دڵ تەماشایان
لە قورئانەدا مەدح و ئەنایان
نێنصافت بوو نەظەر کە ورد ورد
چلۆنە شەخصی خودا ئەنای کرد
نەک ھەر بە جایی، جاییەکی، جادوو،
راس وە بێ جادوو، (جاھدوا، جادوا)

(مەولەوی، عقیدە مەرضیە، ص ۴۶۵).

واتە: چاکترین دۆستانی خودا، بەلاترین کەسانی خاوەن کەرەمەت تێی پایەبەرز ی ھاوڕێیانی پێغمبەر (د.خ)، باشیان بناسن، ئەوانەن کە خۆدای گەورە لە قورئانی پیرۆزدا دەر بار میان فەرمویتە: (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...) ال عمران: ۱۱۰. ئەوانەن کە پایەیی قوبولیان لای خواوە دەستکەوتوو، خۆدای گەورە لێیان ڕازیو بە ھاوڕێیەتی پێغمبەر شەرەفیاب بوون.

بە چاوی دڵ، بە قوولی تەماشایان بکە، وردبەرەو کە چۆن خۆدای گەورە گەلی جار لە قورئانی پیرۆزدا ستایشی کردوون، وەک ئایەتی: (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ...) ال عمران: 110. جاری وای ھەمێ تەنھا ستایشی یەکیکی کردوو، وەک ئایەتی: (إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ...) التوبة: 40. کە ستایشی حەزەرتی ئەبو بەکر ی تێدایە، جاری وای ھەمێ ستایشی کۆمەڵێکیانی کردوو، وەک ئایەتی: (وَيُطْعَمُونَ السَّعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا) الانسان: 8. لەم ئایەتەدا چەندین ئایەتی تەردا خۆی گەورە ستایشی ھاوێلانێ پێغمبەری کردوو، ھەر وەھا دەیان فەرمودە پێغمبەر (د.خ) لەباسی گەورەیی ھاوێلاندا، بەلگەیی ڕوون و ئاشکرایە کە چەند گەورە خاوەن پایەن لای خۆی گەورە. (مەولەوی عقیدە مەرضیە، ص ۴۶۶-۴۶۷). ھەر لەبارە ھاوێلانە مەولەوی فەرمویتە:

دەزانی نەکە ی نەر لە حەق عدول،
ذو اجتهاد کلهم، عدول
لیس لهم من أحد معادل
ولما جرى منهم محامل
بھوی النفس أصلا ما التحق
بل كان للحق في الحق على الحق
کوژیگ و بکوژی وان لە گۆل گەشتدا

له گۆل گه‌شتی ده‌شت سه‌حرای به‌هه‌شتدا

(مه‌وله‌وی، عه‌قیده‌ی مه‌رضیه، ص ٤٦٨).

واته: ریگه‌ی راست ئه‌وه‌یه که یارانی پی‌غه‌مبه‌ر (د.خ) هه‌موویان عادل بوون، کەس له موسلمانان دوا‌ی چینی هاوه‌لان هاوتایان نیه، ئه‌و شه‌رو کیشانه‌ی نێوانیان گومانی خێریان پیده‌به‌ین و ته‌فسیریکی وه‌های ده‌که‌ین که شتیکی خراپ نه‌که‌وته سه‌ریان، بی‌گومان ئه‌و شه‌رانه‌ی له نێوانیاندا پروویداوه له هه‌وای نه‌فس و ئارم‌زومه‌ نه‌بووه، به‌ل‌کو ئیجتیهادیان کردووه نیه‌تیان ته‌نها ر‌ه‌ز‌امندی خوا بووه، به‌پێی ئیجتیهادی خویان هه‌ردو‌لایان له‌سه‌ر حه‌ق بوون، ئه‌وانه‌ی کوژراون و ئه‌وانه‌ی بکوژ بوون ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه. (مه‌وله‌وی، عه‌قیده‌ی مه‌رضیه، ص ٤٦٩).

له‌باره‌ی روداو‌ه‌کانی نێوان هاوه‌لانه‌وه ئه‌م شاعیره‌ خواناسه‌ ه‌و‌ی ئه‌و کیشانه‌ ده‌گیر‌یت‌ه‌وه بۆ ئیجتیهاد و له‌ روانگه‌ی شه‌ریعه‌تی ئیسلام‌ه‌وه ئه‌گه‌ر که‌س‌یک‌ش ئیجتیهادی کرده حه‌قی پێکا ئه‌وا دوو پاداشت لای خوا و ده‌ر‌ه‌گ‌ر‌یت، ئه‌گه‌ر حه‌قی‌شی نه‌پێکا ئه‌وا پاداشتیکی و ده‌ر‌ه‌گ‌ر‌یت و و‌کو فه‌رمویه‌تی:

بۆ ده‌بیت هه‌ر یه‌ک به‌قه‌ده‌ر نه‌صیب
نه‌ج‌ر‌ئ بۆ موخ‌طی، دوان بۆ مو‌صیب
جو‌ننه‌ی ئیجتیهاد نه‌ص‌حابی جه‌ننه‌ت
نایا تیری طه‌عن نه‌ربابی جینه‌ت.

(مه‌وله‌وی، عه‌قیده‌ی مه‌رضیه، ص ٤٦٨).

مه‌وله‌وی روداو‌ه‌کانی نێوان هاوه‌لان ده‌گیر‌یت‌ه‌وه بۆ ئیجتیهاد، له‌ روانگه‌ی ئیسلام‌یه‌وه ئه‌گه‌ر که‌س‌یک ئیجتیهادی کرد ئه‌گه‌ر حه‌قی پێکا دوو پاداشت لای خ‌و‌ای گه‌وره‌ و ده‌ر‌ه‌گ‌ر‌یت، ئه‌گه‌ر نه‌ش‌ی‌پێکا پاداشتیکی و ده‌ر‌ه‌گ‌ر‌یت، هه‌رو‌کو پی‌غه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رمویه‌تی: (إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ) (البخاري، الرقم: 7352). هه‌روه‌ها حه‌ز‌ره‌تی مه‌وله‌وی له‌باره‌ی ئه‌و ده‌سته‌ی مه‌ز‌ه‌به‌بانه‌وه که ج‌ن‌ی‌و به‌ هاوه‌لان ده‌ده‌ن و تانه‌و ته‌شه‌رو قسه‌ی نابه‌ج‌ییان له‌باره‌وه ده‌که‌ن فه‌رمویه‌تی:

بو‌غ‌ض و شه‌تمیان، سه‌ب، طه‌عن و له‌عه‌نه‌ت
یا کو‌ف‌ره، نه‌ل‌به‌ت، یا فیس‌ق و بیده‌ت
نه‌د‌و‌وی هه‌ر‌کامی له‌وانه‌ که‌وی
تو‌ش‌یار‌ی یه‌کی له‌مانه‌ ده‌وی.

(مه‌وله‌وی، عه‌قیده‌ی مه‌رضیه، ص ٤٦٩).

لێره‌دا مه‌وله‌وی ده‌یه‌و‌یت وه‌لامی توندی ئه‌و ده‌سته‌ی گروپانه‌ بداته‌وه که به‌در‌ی‌ژ‌ایی می‌ژ‌و‌وی ئیسلامی له‌ناو موسلماناندا بوون و ج‌ن‌ی‌و و نه‌فه‌رت و رق به‌رامبه‌ر هه‌ندێ له‌ هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌ر‌ه‌به‌رن، لێره‌دا مه‌وله‌وی هه‌لو‌یستی را‌ش‌کا‌وانه‌ی خ‌و‌ی ده‌ر‌به‌ریوه که هه‌ر‌ک‌ه‌س و لایه‌ن‌یک ر‌قی له‌ به‌ش‌یک له‌ هاوه‌لان ب‌ی‌ت، یان ج‌ن‌ی‌ویان پ‌ی‌د‌ات، یان پ‌ل‌اریان ت‌ی‌ی‌گ‌ر‌یت و نه‌فه‌رم‌یان لێ ب‌ک‌ات، ئه‌وه ئه‌و که‌سه‌ یان ده‌چ‌ینه‌ ناو باز‌نه‌ی کو‌ف‌رو ب‌ی‌یا‌وه‌ریه‌وه، یان ده‌ب‌ی‌ته‌ ئه‌ه‌لی فیس‌ق و بیده‌ت، که هه‌ردو‌کیان له‌ ئیسلامدا دوو پله‌ی ز‌ۆر خراپ‌ن.

هه‌ر‌ب‌ۆ‌یه مه‌وله‌وی ئامۆژ‌گاری موسلمانانی کردووه له‌و کرد‌ه‌وه خراپانه‌ دوور ب‌که‌ونه‌وه شوێن کرد‌ه‌وه‌ی ئه‌و مه‌ز‌ه‌به‌ و ده‌سته‌ی تا‌قه‌مانه‌ نه‌که‌ون که ر‌قب‌و‌نه‌وه له‌ به‌ش‌یک له‌ هاوه‌له‌ گه‌وره‌ه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر (د.خ) و ج‌ن‌ی‌و‌پ‌ی‌دان و نه‌فه‌رت لێ‌ک‌رد‌نیان بووه‌ته به‌ش‌یک له‌ کرد‌ه‌وه‌ی ر‌ۆژ‌انه‌یان.

باسی دووم

هه‌لو‌یستی مه‌وله‌وی له‌باره‌ی (یه‌زید)ه‌وه

یه‌ک‌یک له‌و شوێن‌که‌وت‌وانه‌ی مشتوم‌ری ز‌ۆری له‌سه‌ره‌ له‌ نێوان ئه‌ه‌لی سونه‌ت و شه‌عه‌دا، یه‌زیدی کو‌ری مو‌عا‌ویه‌ی کو‌ری ئه‌بو سو‌ف‌یانه، یه‌زیدی کو‌ری مو‌عا‌ویه‌ دووم خه‌لیفه‌ی ئه‌مه‌ویه، باوکی له‌ دوا‌ی خ‌و‌ی کرد‌و‌یه‌تی به‌ ج‌ی‌نش‌ین و خه‌لیفه‌ی

SJH p-ISSN: 1813-0852, e-ISSN: 2617-3034

واته: به‌هیچ جورێک دروست نیه به‌بێ به‌لگه نه‌فرمت له یه‌زید بکه‌ن، هه‌روه‌ها شایه‌تی ئیخلاص بو حسین بده‌ین، زور که‌س هه‌یه‌ رقی له یه‌زیده به‌هۆی کردموه‌کانیه‌وه، به‌لام خۆیان گوناوه‌ تاوانیان زور له یه‌زید زیاتره، به‌کێک له گوناوه‌کانیان نه‌فرمت کردنیانه له که‌سیکی و هک یه‌زید به‌بێ به‌لگه.

ذاتی یه‌زید و نه‌وصافی حوسه‌ین
پیاگیکیان لی ته‌رکیب ده‌که‌ین
یه‌کێکی له ذات حوسه‌ینی شه‌هید
له ره‌دائیلی یه‌زیدی په‌لید
نه‌و ببو غضینن، نه‌م بحوبینن
بین نه‌و که‌ره له‌و هه‌رگه‌ ده‌ربینن
نه‌مه‌ دین نیه، پیتی ده‌لێن گه‌مه
خودا عالمه‌ چی ده‌که‌ن نه‌مه‌؟!.

(مه‌وله‌وی، عه‌قیده‌ی مه‌رضیه‌، ل ٤٧٢).

واته: ئه‌گه‌ر گریمان یه‌زید کردموه‌کانی حسینی هه‌بێت، وه‌ حسین خوانه‌خواسته کردموه‌کانی یه‌زیدی هه‌بێت، دروسته‌ نه‌فرمت له حسین بکه‌ین و رقمان لێی بێت، ده‌ و مه‌ر نه‌م هاوکیشه‌ لیکده‌روه‌، نه‌م بایه‌تی نه‌فرمت له یه‌زید کردنه نه‌ دینه و نه‌ دینی‌شی قبوڵی ده‌کات، که‌سانیک هه‌زار سال زیاتره‌ گه‌راونه‌تموه‌ بۆلای خۆی گه‌وره‌، که‌ی دروسته‌ ئیستا قه‌زاوت بکری‌ن و قسه‌ی ناشیرین به‌رامبه‌ریان بکری‌ت، خوا خۆی زانایه‌ ئه‌مانه‌ چی ده‌که‌ن؟!.

باسی سێیه‌م

هه‌لوێستی مه‌وله‌وی له‌سه‌ر ئیمامه‌ت و خه‌لافه‌ت

یه‌کێک له‌و بابه‌تانه‌ی مشتومری زۆری له‌سه‌ره‌ له‌ ئیوان مه‌زه‌هه‌ ئیسلامیه‌کاندا بایه‌تی ئیمامه‌ت و خه‌لافه‌ته‌، خه‌لافه‌ت زیاتر زاراوه‌ی نه‌هلی سونه‌ته‌و ئیمامه‌ت زاراوه‌ی نه‌هلی شیعیه‌یه‌، نه‌م بایه‌ته‌ هه‌موکو مه‌وله‌وی فه‌رمویه‌تی باسکی فه‌رعه‌ نه‌ک ئوصولی، واته‌: بابه‌تیکی فیه‌یه‌و به‌شیک نیه‌ له‌ له‌ بایه‌ته‌ که‌لامیه‌کان، به‌لام به‌هۆی ململانی ئیوان نه‌هلی سونه‌ و شیعیه‌و کراوته‌ بایه‌تیکی که‌لامی و له‌ناو کتێبه‌کانی زانیانی که‌لامدا جیه‌گی کراوته‌وه‌. (مه‌وله‌وی، عه‌قیده‌ی مه‌رضیه‌، ل ٤٨١).

له‌باره‌ی خه‌لافه‌ت و ئیمامه‌ت و حوکمی دانانی خه‌لیفه‌وه‌ مه‌وله‌وی بۆچونه‌کانی ئیمامی ته‌فتازانی دووباره‌ کردوته‌وه‌، لای نه‌هلی سونه‌ت دانانی خه‌لیفه‌ واجیه‌ له‌سه‌ر موسولمانان، چونکه‌ ئیشوکاری ده‌ولت و به‌ریکردنی له‌شکرو پاراستنی و لات و جیه‌جیکردنی حوکمه‌کانی شه‌ریعه‌ت به‌بێ بوونی خه‌لیفه‌و ده‌سه‌لاتیکی به‌هێز جیه‌جی ناکرێن، جیه‌جیکردنی ئه‌و ئه‌رکانه‌ش به‌بێ خه‌لیفه‌ نابێت، که‌واته‌ ئه‌وه‌ی واجبیکی پێ ته‌واو بکری‌ت به‌دیه‌نه‌انی واجب ده‌بێت، وکو زانیانی ئوصول فه‌رمویه‌نه‌: (مالا یتم واجب إلا به‌ فهو واجب). (التفتازانی، شرح العقائد النسفیة، ص 467).

سه‌رمه‌تا مه‌وله‌وی باسی خه‌لیفه‌کانی راشدین ده‌کات، به‌پێی ئه‌و ریزبهنده‌ی که‌ بوونه‌ته‌ خه‌لیفه‌ به‌ حق و به‌به‌لگه‌ی به‌هێزو کۆده‌نگی هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری (د.خ) له‌سه‌ر بووه‌، وکو ده‌لێت:

حه‌قه‌ خه‌لافه‌ت نه‌ربه‌عه‌ی نه‌شراف
(بإجماع الصحب وبلاستخلاف)
هه‌رچۆن که‌وا بوگه‌ به‌و ته‌رتیب
له‌لای موخته‌هید (ذو رأي) موصب
نای چلۆن داله‌ لێی نای شامیخه
ره‌واسی سونه‌ن راس راسیخه
(انظر لكل لكل واحد)
ان فقده‌تها فلا تجاهد
(اذا كفى الاجماع وهو معتمد)
لم یكن إجماع إلا عن سند
هه‌رگاه مه‌فادی نیجم قه‌طعی وئ
غه‌یری ته‌واتور با گشت ظنی وئ.

(مه‌وله‌وی، عه‌قیده‌ی مه‌رضیه‌، ل ٤٨٠).

واته: خیلافهتی هەر چوار یاری گهره‌ی پیغمبهر (د.خ) راست و بێگومانه، به‌لگه‌ی ئەمەش ئیجماع و یەک یه‌ک‌گرتنی و قسه‌ی هاو‌لانه‌ له‌سه‌ر جێنشینی هەر چوار خه‌لیفه‌ی راش‌دین، ئەم جێنشینه‌ی به‌و ریزبهن‌دیه‌ی که‌ بووه، ئه‌بویه‌کر، عومه‌ر، عوسمان، عه‌لی، بۆچوونی هه‌موو موخته‌هیدیک‌ی خاوه‌ن بیرو‌رای راسته. (مه‌وله‌وی، عه‌قیده‌ی مه‌رضیه، ل ٤٨١).

به‌هۆی ئەو جیاوازیه‌ی هه‌یه‌ له‌ نێوان ئەه‌لی سونه‌ت و شیعه‌دا له‌باره‌ی ئەوه‌ی له‌ دوا‌ی پیغمبهر (د.خ) ک‌ی شایانی ئەوه‌بو‌ه بک‌ریته‌ جێنشینی پیغمبهر (د.خ)، که‌ لای ئەه‌لی سونه‌ت به‌ کۆمه‌لیک به‌لگه‌ی قورئان و سونه‌ت و ئیجماعی هاو‌ه‌لان، ئه‌بویه‌ک‌ری صدیق به‌ خه‌لیفه‌ی شه‌رعی داناو‌ه، به‌لام لای شیعه‌ خه‌لیفه‌ عه‌لی ک‌وری ئه‌بو‌ تالیب به‌ له‌په‌شت‌ر ده‌زانن، هه‌ریۆیه ئەم باسه‌ ڕه‌نگدان‌ه‌وه‌ی زۆری هه‌یه‌ له‌ ناو ک‌تێبه‌ که‌لامیه‌کاندا، ک‌تێبه‌کانی ئەه‌لی سونه‌ت هه‌موویان جه‌خت ده‌ک‌ه‌ن‌وه‌ له‌سه‌ر شه‌ریعه‌تی ریزبهن‌دیه‌که‌و به‌هه‌زترین به‌لگه‌شیان کۆده‌نگی هاو‌ه‌لانه، هه‌روه‌کو مه‌وله‌ویش زۆر جه‌خت ده‌ک‌ات‌وه‌ له‌سه‌ر کۆده‌نگی هاو‌ه‌لان، ئەگه‌ر به‌لگه‌کانی قورئان و فه‌رموده‌ش (ظنی) بن، ئەوه‌ کۆده‌نگی هاو‌ه‌لان (یقینی) یه‌قینه‌و قسه‌ هه‌لنا‌گریت. (مه‌وله‌وی، عه‌قیده‌ی مه‌رضیه، ل ٤٨١).

دوا‌ی ئەمه‌ مه‌وله‌وی دێته‌سه‌ر حوکمی دانانی خه‌لیفه، ئایا دانانی خه‌لیفه له‌سه‌ر ک‌ی واجبه؟، وه به‌لگه‌ی واجبو‌نه‌که‌ی چیه؟ و‌کو ده‌لێت:

ئىجماعه وجوب مه‌نصوبى ئىمام
لاکين ئىختىلاف هه‌س (بين الانام)
له‌سه‌ر حه‌ق ياخۆ له‌سه‌ر به‌رییه
ده‌لێلى سه‌مه‌ی ياخۆ عه‌قلییه؟
مه‌ذه‌به‌ی ئەه‌لی حه‌قه به‌ قه‌طعی
واجبه له‌سه‌ر خه‌لقی به‌ سه‌مه‌ی
مه‌ذاق تال ده‌وئ له‌م قصه‌ی تاله
وجوب له‌سه‌ر (حق) نه‌مری به‌تاله.

(مه‌وله‌وی، عه‌قیده‌ی مه‌رضیه، ل ٤٨٤).

مه‌وله‌وی ده‌لێت: دانانی ئىمام واجبه به‌پێی بۆچوونی ئیجماعی موخته‌هیده‌کان، به‌لام جیاوازی له‌وه‌دایه‌ که‌ ئایا ئەم واجبه له‌سه‌ر خوایه‌ یان به‌نده‌کانی، ئایا به‌لگه‌ی ئەم واجب بو‌ونه به‌لگه‌ی بیسته‌راوه‌ له‌ ئایه‌ت و فه‌رموده‌ی پیغمبهر (د.خ)، یان به‌لگه‌ی عه‌قلییه؟، مه‌ز هه‌بێ حه‌ق و راست ئەوه‌یه‌ که‌ دانانی ئىمام واجبه له‌سه‌ر خه‌لکی، به‌لگه‌ی نه‌قلی و عه‌قلی هه‌یه‌ بۆ بابته، له‌وانه: کۆده‌نگی هاو‌ه‌لان که‌ له‌ دوا‌ی کۆچی دوا‌ی پیغمبهر پێش هه‌موو شتێک خه‌لیفه‌یان هه‌لبژارد، بۆ جێبه‌جێکردنی حه‌د و هه‌موو حوکمه‌ شه‌ریعه‌کانی تر، بۆ نه‌هه‌شتی خراپه‌و پاشا‌گه‌ردانی و زۆر ئه‌رکی تر. (مه‌وله‌وی، عه‌قیده‌ی مه‌رضیه، ل ٤٨٦-٤٨٧).

له‌ دوا‌ی ئەم باسانه‌ مه‌وله‌وی وه‌لامێکی زۆر لۆژیک‌ی ئەو ده‌سته‌و‌گروپانه‌ ده‌داته‌وه‌ که‌ پێیان وایه‌ عه‌لی ک‌وری ئه‌بو‌تالیب له‌ پێش هه‌موانه‌وه‌ بو‌وه‌ بک‌ریته‌ خه‌لیفه‌ی موس‌لمانان، و‌کو ده‌لێت:

يا كه‌سى وه‌كوو حه‌زه‌تى عه‌لى
صاحب عیزه‌ت و ریفعه‌تى جه‌لى
به‌ صه‌د چه‌ندان‌ه‌ی بوویه‌ک‌ری صدیق
صاحب عه‌شه‌ره‌ت و وئ و شه‌وه‌كه‌ت به‌ ته‌حقیق
(ولا سیما أسدالله) وئ
موخته‌هیدی واو له‌ (نص) ناگا وئ
نه‌و كه‌سه‌ چلۆن له‌ كه‌س ده‌ترسێ
یا له‌ ته‌قلیدی كه‌سێ ده‌پرسێ
بۆچ له‌گه‌ل نه‌و سێ نه‌یک‌رد ده‌سو‌برد
بۆچی ده‌گه‌ل (معاویه) ی کرد؟.

(مه‌وله‌وی، عه‌قیده‌ی مه‌رضیه، ل ٤٨٥).

13- عبدالکهریمی، مودهریس، مهلا، یادی مردان، جایی یهکهم ۱۹۸۳ بهغداد.

- 14- محمد بن احمد بن عثمان الذهبي، الإمام شمس الدين، سير أعلام النبلاء، التحقيق: شعيب الأرناؤوط ومأمون الصاعرجي، الطبعة الثانية 1982 مؤسسة الرسالة- بيروت.
- 15- مساعد بن سليمان بن ناصر الطيار، الدكتور، المحرر في علوم القرآن، الطبعة الثالثة 2010، مركز الدراسات والمعلومات القرآنية، السعودية.
- 16- مسلم بن حجاج القشيري النيسابوري (206 – 261هـ) (صحيح مسلم) تصحيح وترقيم وتبويب محمد فؤاد عبدالباقى، الطبعة الأولى، 1412هـ – 1991م، دار الحديث القاهرة.

ملخص البحث باللغة العربية:

موقف مولوي حول الصحابة والتابعين والإمامة

هذا البحث يتناول الكلام عن موقف الشاعر مولوي حول الصحابة والتابعين والإمامة، وكذلك يتطرق الى التحدث عن الفتنة التي وقعت بين الصحابة في عهد خلافة علي بن أبي طالب ومن بعده حتى أدت الى القتال والصراع الدموي بين الصحابة. إن السيد عبدالرحيم مولوي مع أنه شاعر فذا وكذلك هو عالم كبير في مجال العلوم والإسلامية بشقيها العقلية والعقلية، لقد زار في وقت دراسته وبعده حدود الإمارة الأردنية في شرق كردستان وله احتكاكات مع علماء أهل الشيعة، ودارت حوارات بينه وبين علماء الشيعة على كثير من المسائل الخلافية بين أهل السنة والشيعة، وخاصة مسألة الخلاف وقع بين المسلمين في عهد خلافة علي بن أبي طالب ومن بعده حتى وصل الى القتال بينهم، وبيان موقف أهل السنة والشيعة حول هذه الوقائع التاريخية.

Mawlana's stance on the Companions, Followers, and Imamate

The poet Mawlana's views on the Companions, Followers, and Imamate are discussed in this study. It also talks about the disagreement that broke out among the Companions both during and after Ali ibn Abi Talib's rule, which resulted in violent altercations and warfare. In addition to being a renowned poet, Mr. Abdul Rahim Mawlana is a superb scholar in the transmitted and intellectual parts of Islamic studies. He interacted with experts from the Shia community when visiting the frontiers of the Ardalan Emirate in eastern Kurdistan, both during and after his studies. He and Shia scholars engaged in dialogue on a wide range of contentious matters concerning Sunni and Shia, particularly the disagreement that developed between them during Ali ibn Abi Talib's caliphate and afterwards, which resulted in fighting between them, as well as the positions taken by Sunnis and Shia on these historical occurrences.